

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης 150 /2018

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από το Δικαστή, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον
οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου
Αθηνών και από τη Γραμματέα
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10 Οκτωβρίου 2018 για να δικάσει
την υπόθεση μεταξύ:
Του ενάγοντος: του, κατοίκου Ιλίου
Αττικής, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου
του δικηγόρου, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.
Των εναγομένων: 1. του, κατοίκου Αθηνών, οδός

2) του, κατοίκου Παγκρατίου Αττικής, οδός
οι οποίοι δεν παραστάθηκαν και δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο
και ως προς τους οποίους δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής, και
2. Της Αλλοδαπής Ασφαλιστικής Εταιρίας με την επωνυμία «EUROINS
INSURANCE», που εδρεύει στη Σόφια Βουλγαρίας και εκπροσωπείται στην Ελλάδα
από την ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρία με την επωνυμία « GLOBAL INSURANCE
GROUP», που εδρεύει στο Παλαιό Φάληρο Αττικής, Λ. Αμφιθέας 14, νόμιμα
εκπροσωπούμενη, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της
ο οποίος κατέθεσε προτάσεις
Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 14.5.2018 αγωγή του, που κατατέθηκε στη
γραμματεία του δικαστηρίου τούτου με αριθμό, προσδιορίστηκε
να συζητηθεί κατά τη σημερινή δικάσιμο της (29-10-2018) και γράφτηκε στο
πίνακιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων
ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται
στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

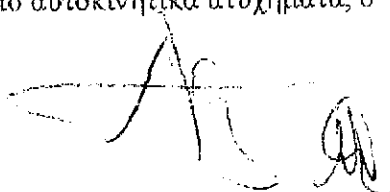
Κατά τη διάταξη των άρθρου 294 εδ.α και 295 παρ.1 εδ.α ΚΠολΔ, ο ενάγων μπορεί
να παραιτηθεί από το δικόγραφο της αγωγής χωρίς συναίνεση του εναγομένου πριν
αυτός προχωρήσει στην προφορική συζήτηση της ουσίας της υπόθεσης. Η
παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής έχει ως αποτέλεσμα ότι η αγωγή

θεωρείται πως δεν ασκήθηκε. Στην προκειμένη περίπτωση, με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της στο ακροατήριο (βλ. τα πρακτικά) ο ενάγων παραιτείται από το δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής ως προς τον πρώτο και το δεύτερο των εναγόμενων. Κατά συνέπεια, η αγωγή ως προς αυτούς θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε.

Από τη διάταξη του άρθρου 930 παρ. 3 Α.Κ. που ορίζει ότι η αξίωση αποζημιώσεως δεν αποκλείεται από το λόγο ότι κάποιος άλλος έχει την υποχρέωση να αποζημιώσει ή να διατρέφει αυτόν που αδικήθηκε και η οποία αποτελεί εκδήλωση της νομοθετικής βούλησης να μην αποβεί προς όφελος του ζημιώσαντος το γεγονός ότι κάποιος άλλος υποχρεούται εκ του νόμου ή εξ άλλου λόγου να διατρέφει τον παθόντα, συνάγεται ότι ο τραυματισθείς από αδικοπραξία τρίτου ο οποίος δέχεται τις αναγκαίως αυξημένες περιποιήσεις των γονέων του ή άλλου στενού συγγενούς του για την αποκατάσταση της υγείας του δικαιούται να απαιτήσει από τον υπόχρεο ως αποζημίωση, το ποσό που θα ήταν υποχρεωμένος να καταβάλει σε τρίτον που για το σκοπό αυτό θα προσελάμβανε, έστω και αν στη συγκεκριμένη περίπτωση ουδέν ποσό κατέβαλε στους άνω οικείους του (ΑΠ 833/2005, ΕλλΔνη 2006/96).

Εξάλλου, περιεχόμενο της κατ' άρθρο 929 ΑΚ αποζημίωσης είναι και τα νοσήλια στα οποία περιλαμβάνονται και η δαπάνη για την πρόσληψη αποκλειστικής νοσοκόμου είτε στο νοσοκομείο είτε στο σπίτι σε βαριές, ιδιαίτερα περιπτώσεις σωματικών κακώσεων, όπως, επίσης, η δαπάνη για τη λήψη ειδικής βελτιωμένης τροφής, όταν αυτό επιβάλλεται στη συγκεκριμένη περίπτωση (βλ. ΑΠ 1276/2005 ΕλλΔνη 2007.1021), και δη όταν ο παθών καθ' υπόδειξη του θεράποντος ιατρού έλαβε ειδική (βελτιωμένη) διατροφή, πλούσια σε λευκώματα, την οποία προσδιορίζει (βλ. (βλ. σχετ. ΑΠ 428/2008 αδημ., ΕΦΑνατολΚρήτης 120/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω, σύμφωνα με την απολύτως κρατούσα άποψη, σε περίπτωση ολοσχερούς καταστροφής του αυτοκινήτου, συνεπεία τροχαίου αυτοκινητικού ατυχήματος, ο κύριος αυτού δικαιούται να ζητήσει από τον ζημιώσαντα να του καταβάλει ποσό που αντιστοιχεί στην αξία που είχε το αυτοκίνητό του πριν από την επέλευση της ζημίας (βλ. ενδ. ΑΠ 183/1991, ΕλλΔνη (1992), 810, ΑΠ 2060/1983, ΝοΒ (33), 25, ΑΠ 1007/1977, ΝοΒ (26), 907, ΕφΑθ 1291/1993, ΕπΣυγκΔ (1993), 255, ΕφΑθ 2469/1993, ΕπΣυγκΔ (1994), 33, ΕφΑθ 10613/1990, ΕΕΝ (1990), 512, Α.Κρητικό, αποζημίωση από αυτοκινητικά ατυχήματα, δ' έκδ. (2008), σελ. 466 επ.). Εξάλλου, ως

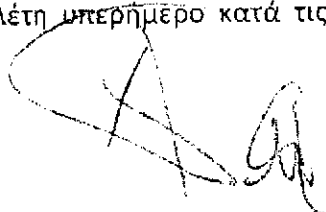
ολοσχερής καταστροφή του αυτοκινήτου νοείται τόσο η περίπτωση εκείνη κατά την οποία μετά το ατύχημα δεν είναι τεχνικά δυνατή η αποκατάσταση των ζημιών όσο και εκείνη κατά την οποία η αποκατάσταση των ζημιών αυτών είναι οικονομικά ασύμφορη, κυρίως διότι υπερβαίνει το κόστος για την απόκτηση ενός άλλου ισάξιου με το ζημιωμένο αυτοκίνητο (βλ. έτσι ΕφΠατρ 187/2005, ΑχΝομ (2006), 694, ΕφΠατρ 348/2004, ΑχΝομ (2005), 609, ΕφΠατρ 688/2002, ΑχΝομ (2003), 638, ΕφΑθ 220/1994, ΕπΣυγκΔ (1994), 427, ΕφΑθ 5613/1993, ΕπΣυγκΔ (1995), 186, ΕφΑθ 6879/1989, ΕπΣυγκΔ (1990), 187, Α.Κρητικό, ό.π., σελ. 466). Τέλος, για το ορισμένο της αγωγής, με την οποία διώκεται αποζημίωση για την ολοσχερή καταστροφή αυτοκινήτου, αρκεί η αναγραφή του συνόλου της ζημίας (ήτοι της αξίας του αυτοκινήτου πριν το ατύχημα και επίκληση ότι το αυτοκίνητο καταστράφηκε ολοσχερώς για ένα από τους προαναφερόμενους λόγους)· η περαιτέρω εξειδίκευση της ζημίας, όπως περιγραφή των επιμέρους βλαβών, της δαπάνης επισκευής, των σωζόμενων υπολειμμάτων και της αξίας αυτών δεν ανάγονται στο ορισμένο της σχετικής αγωγής, αλλά αφορούν την ουσιαστική βασιμότητά της και είναι ζητήματα αποδείξεως (ΑΠ 1051/1988, ΕΕΝ (1999), 877, ΑΠ 1006/1977, ΝοΒ (26), 907, ΕφΑθ 138/2006, ΕπΣυγκΔ (2006), 646, ΕφΠατρ 519/2005, ΑχΝομ (2006), 716, ΕφΘεσ 1694/2003, Αρμ (2004), 66, ΕφΑθ 220/1994, ΕπΣυγκΔ (1994), 427, Α.Κρητικός, ό.π., σελ. 481-482).

Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι στις 20.6.2017 και περί ώρα 13:20', στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα Αττικής και συγκεκριμένα στην οδό , ο πρώτος εναγόμενος οδηγώντας το με αριθμό κυκλοφορίας Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, που ανήκε στην αποκλειστική κυριότητα του δεύτερου εναγόμενου και ήταν ασφαλισμένο κατά το χρόνο του ατυχήματος για την έναντι τρίτων αστική ευθύνη στην τρίτη εναγόμενη ασφαλιστική εταιρία, κινούμενος στην ως άνω οδό, με κατεύθυνση από την οδό Σάμου προς την οδό Δομοκού, επιχείρησε όλως αιφνιδίως αντικανονική κίνηση μην επιδεικνύοντας την απαιτούμενη επιμέλεια και προσοχή κατά την οδήγηση ώστε να αντιληφθεί την παρουσία των άλλων οχημάτων στην πορεία του, ήτοι κινούμενος επί της διασταυρώσεως της ως άνω οδού με την κάθετη προς αυτή οδό Δομοκού, τη στιγμή που ο ενάγων οδηγώντας την υπ' αριθ. δίκυκλη μοτοσικλέτα, κυριότητας, νομής και κατοχής του, κινούταν επί της ως άνω οδού Δομοκού με κατεύθυνση από Πλατεία Καραϊσκάκη προς την οδό Λιοσίων, προσπάθησε να διασχίσει τη διασταύρωση επιδεικνύοντας αμέλεια στην οδήγηση και έλλειψη προσοχής, ώστε να ελέγχει την κίνηση των άλλων οχημάτων επί του οδοστρώματος, παραβίασε την πινακίδα υποχρεωτικής διακοπής της πορείας του και δεν παραχώρησε προτεραιότητα στον ενάγοντα στην πορεία του επί της διασταύρωσης της οδού, στην οποία αρχικά κινούταν με την οδό Δομοκού, εισήλθε αντικανονικά στη διασταύρωση, με

αποτέλεσμα να αποφράξει την πορεία της μοτοσικλέτας του ενάγοντος και ο τελευταίος να επιπέσει με το εμπρόσθιο μέρος της μοτοσικλέτας του επί του εμπρόσθιου αριστερού μέρους του αυτοκινήτου του εναγομένου, η μοτοσικλέτα του ενάγοντος να ανατραπεί, ο δε ενάγων να πέσει στο οδόστρωμα και να υποστεί σωματικές βλάβες. Ότι το ατύχημα αυτό, που οφείλεται στην αποκλειστική υπαιτιότητα του πρώτου των εναγομένων, είχε ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό του ενάγοντος, όπως ειδικότερα αναφέρεται στην αγωγή. Με βάση το ιστορικό αυτό ο ενάγων ζητεί, κατ' εκτίμηση του δικογράφου, να αναγνωρισθεί ότι η τρίτη εναγόμενη του οφείλει το ποσό των 36.445,90 ευρώ ως αποζημίωση για τη θετική του ζημία, καθώς και ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, όπως παραδεκτά παραιτείται του κονδυλίου των 5.421,78 ευρώ που αφορά τα διαφυγόντα εισοδήματα και μετατρέπει το σύνολο του αιτήματος σε αναγνωριστικό με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του στο ακροατήριο (βλ. τα πρακτικά), και τέλος να καταδικαστεί η τρίτη εναγόμενη στην πληρωμή των δικαστικών του εξόδων. Με το περιεχόμενο αυτό και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας δεν απαιτείται να καταβληθεί τέλος δικαστικού ενσήμου μετά τη μετατροπή του αιτήματος σε αναγνωριστικό, αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται στο Δικαστήριο αυτό (άρθρα 7, 9, 14 παρ. 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 16 αριθ. 12, 22, 25 και 35 ΚΠολΔ) για να δικαστεί κατά την ειδική διαδικασία των άρθρων 614 παρ.6 ΚΠολΔ επ. και είναι ορισμένη, και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 330, 340, 345, 346, 914, 932 ΑΚ, 2, 4, 9, 10 Ν. ΓπΝ/1911, 1, 2, 10 παρ. 1 Ν. 489/1976 «περί υποχρεωτικής ασφάλισης της εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικής ευθύνης», 173 επ., ΚΠολΔ.. Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Η τρίτη εναγόμενη (εφεξής εναγόμενη, μετά την παραίτηση από το δικόγραφο ως προς τους δύο πρώτους των εναγομένων) με δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου στο ακροατήριο, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά, καθώς και με τις έγγραφες προτάσεις της, που κατατέθηκαν νομίμως και εμπροθέσμως πριν την έναρξη της συζήτησης συνομολογεί την υπαιτιότητα του πρώτου εναγομένου, οδηγού του ασφαλισμένου σε αυτή οχήματος και αρνείται την αγωγή ως προς το ύψος των κονδυλίων

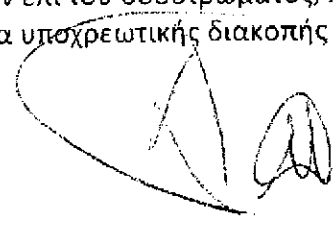
Τέλος, κατά το προηγούμενο του νόμου 4055/2012 νομικό καθεστώς είχε πάγια νομολογηθεί, αναφορικά με τις διατάξεις των άρθρων 345 και 346 ΑΚ (τόκοι υπερημερίας και επιδικίας), ότι: Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρ. 340, 345, 346 ΑΚ, 215 παρ. 1 εδάφ. α', 221 και 295 παρ. 1 ΚΠολΔ συνάγεται ότι, αν το καταψηφιστικό αίτημα αγωγής με αντικείμενο την επιδίκαση χρηματικής απαίτησης περιοριστεί σε αναγνωριστικό, δεν οφείλονται μεν δικονομικοί τόκοι κατά το άρθρ. 346 ΑΚ, δηλαδή από την επίδοση της καταψηφιστικής αγωγής (ΑΠ 989/2007), αφού η αγωγή αυτή θεωρείται από τότε ότι δεν ασκήθηκε κατά το καταψηφιστικό αίτημά της, δεν αίρονται όμως και οι συνέπειες της επίδοσης της αγωγής ως όχλησης, που καθιστά τον οφειλέτη υπερήμερο κατά τις διατάξεις των άρθρ. 340 και 345 ΑΚ,

δεδομένου ότι η επίδοση στον εναγόμενο καταψηφιστικής αγωγής για χρηματική απαίτηση δεν είναι μόνο σύνθετη διαδικαστική πράξη, αλλά έχει και το χαρακτήρα οιονεί όχλησης του οφειλέτη για την εκπλήρωση της παροχής του (ΑΠ Ολομ. 23-24/2004, ΑΠ Ολομ. 13/1994, ΑΠ 423/2012, ΑΠ 1520/2010). Ήδη, το άρθρο 346 ΑΚ, που όριζε ότι "ο οφειλέτης χρηματικής οφειλής, και αν δεν είναι υπερήμερος, οφείλει νόμιμους τόκους αφότου επιδόθηκε η αγωγή για το ληξιπρόθεσμο χρέος", αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 ν. 4055/2012, που ισχύει, κατά το άρθρ. 113 του νόμου αυτού, από 2-4-2012, κατά το οποίο: "Ο οφειλέτης χρηματικής οφειλής, και αν δεν είναι υπερήμερος, οφείλει νόμιμους τόκους αφότου επιδόθηκε η αγωγή ή η διαταγή πληρωμής για το ληξιπρόθεσμο χρέος (τόκος επιδικίας). Το ποσοστό του τόκου επιδικίας είναι δύο (2) εκατοστιαίες μονάδες ανώτερο του τόκου υπερημερίας, όπως ο τελευταίος ορίζεται εκάστοτε από το νόμο ή με δικαιοπραξία. Η προσαύξηση αυτή δεν ισχύει, εάν πριν από τη συζήτηση της αγωγής ο οφειλέτης αναγνωρίσει εγγράφως την οφειλή ή συμβιβαστεί εξωδίκως, ή εάν δεν ασκήσει ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής αντιστοίχως. Με αίτημα του εναγομένου το δικαστήριο δύναται κατ' εξαίρεση, εκτιμώντας τις περιστάσεις, να επιδικάσει την απαίτηση με το νόμιμο ή συμβατικό τόκο υπερημερίας. Η εξαίρεση ισχύει ιδίως για τις κατ' εύλογη κρίση του δικαστηρίου επιδικαζόμενες χρηματικές απαιτήσεις. Από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης που επιδικάζει εντόκως χρηματική οφειλή ή απορρίπτει ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής το ποσοστό του τόκου επιδικίας είναι τρεις (3) εκατοστιαίες μονάδες ανώτερο του τόκου υπερημερίας. Η προσαύξηση αυτή δεν ισχύει εάν δεν ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της οριστικής απόφασης". Σύμφωνα με τη νέα αυτή ρύθμιση αυξάνεται το ποσοστό των τόκων επιδικίας, προκειμένου να περιοριστούν η φιλοδικία και η άσκοπη απασχόληση των δικαστηρίων από δικαστικούς αγώνες που δεν έχουν ουσία, ενώ ενθαρρύνεται και επιβραβεύεται άμεσα ο οφειλέτης που, μεταξύ των άλλων, πριν από τη συζήτηση της αγωγής, αναγνωρίσει εγγράφως την οφειλή ή συμβιβαστεί εξωδίκως. Αν μάλιστα εμμένει να αντιδικεί, μολονότι ηττήθηκε πρωτοδίκως, διακινδυνεύει περαιτέρω αύξηση του επιτοκίου επιδικίας, γι' αυτό και εδώ ενθαρρύνεται και επιβραβεύεται άμεσα ο διάδικος που ηττήθηκε, αν αποδεχθεί την οριστική απόφαση και τερματίσει την αντιδικία. Η εξαίρεση που προβλέπεται επιτρέπει στο δικαστή να σταθμίσει εκείνες τις περιπτώσεις που ο εναγόμενος ευλόγως αντιδικεί, επειδή πρόκειται για απαίτηση

εύλογης χρηματικής ικανοποίησης (π.χ. ηθική βλάβη) ή επειδή προβάλλει ένσταση συμψηφισμού (βλ. αιτιολογική έκθεση ν. 4055/2012). Έτσι, ο νόμιμος τόκος, μετά την επίδοση της αγωγής, είναι πλέον ο (αυξημένος) τόκος επιδικίας. Σημειώνεται ότι δεν απαιτείται ρητή μνεία γι' αυτό στη δικαστική απόφαση, ενώ, αντίθετα, απαιτείται ρητή αναφορά σ' αυτήν, όταν το δικαστήριο κατ' εξαίρεση επιδικάζει την απαίτηση με το νόμιμο ή το συμβατικό επιτόκιο υπερημερίας. Με βάση αυτά, ο περιορισμός του καταψηφιστικού αιτήματος της αγωγής σε αναγνωριστικό δεν συνιστά, σύμφωνα με τη νέα ρύθμιση, λόγο για την κατ' εξαίρεση επιδίκαση του τόκου υπερημερίας, ο οποίος, κατά τη σαφή πρόθεση του νομοθέτη, πρέπει να επιδικάζεται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο οφειλέτης χρηματικής απαίτησης ευλόγως αντιδικεί, δεδομένου ότι μοναδικό κριτήριο για την εξαίρεση από την επιδίκαση τόκου επιδικίας είναι το εύλογο ή όχι της αντιδικίας (ΑΠ1207/2017, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Στην προκειμένη περίπτωση η εναγόμενη προβάλλει την ένσταση εξαίρεσης από τους τόκους επιδικίας, λόγω εύλογης αμφιβολίας ως προς την έκβαση της δίκης, η οποία είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις ανωτέρω διατάξεις και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την ανωμοτί κατάθεση του εναγόντος, που εξετάστηκε νομίμως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του Δικαστηρίου, τα έγγραφα, που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, καθώς και με βάση τα δικαστικά τεκμήρια που συνάγονται από τις ένορκες καταθέσεις μαρτύρων που δόθηκαν στα πλαίσια της ποινικής προδικασίας σχετικά με το επίδικο ατύχημα (ΑΠ 58/1993, ΕλλΔνη (36/1995), 628, ΑΠ 288/1971, ΝοΒ (1971), 876), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Την 20-6-2017 και περί ώρα 13.20, ο ενάγων οδηγούσε την υπ' αριθ. δίκυκλη μοτοσικλέτα, κυριότητας, νομής και κατοχής του, επί της οδού στην περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα Αττικής, η οποία είναι διπλής κατεύθυνσης, με μία λωρίδα κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση ενώ το οδόστρωμά της έχει συνολικό πλάτος 12,90 μέτρα, κινούμενος με κατεύθυνση από Πλατεία Καραϊσκάκη προς την οδό Λιοσίων, με κανονική για τις περιστάσεις ταχύτητα, περίπου 40 χλμ./ώρα. Την ίδια στιγμή, ο αρχικά πρώτος εναγόμενος, οδηγώντας το με αριθμό κυκλοφορίας ΙΧΕ αυτοκίνητο, κυριότητας του αρχικά δευτέρου εναγόμενου, και το οποίο ήταν ασφαλισμένο, κατά τον χρόνο αυτό, για την έναντι τρίτων αστική ευθύνη για ζημιές από την λειτουργία του -κίνηση του στην εναγομένη ασφαλιστική εταιρία, κινούμενος επί της κάθετης ως προς την προαναφερόμενη οδού, με κατεύθυνση από την οδό Σάμου προς την οδό Δομοκού, επιδεικνύοντας αμέλεια στην οδήγηση και έλλειψη προσοχής, ώστε να ελέγχει την κίνηση των άλλων οχημάτων επί του οδοστρώματος, παρά το γεγονός ότι στην πορεία του υπήρχε πινακίδα υποχρεωτικής διακοπής της πορείας (ΣΤΟΠ),

εισήλθε στη διασταύρωση της οδού Δομοκού με την οδό , απέφραξε την πορεία του ενάγοντος, με αποτέλεσμα η μοτοσικλέτα του ενάγοντος να επιπέσει με το εμπρόσθιο μέρος της επί του εμπρόσθιου αριστερού μέρους του αυτοκινήτου του πρώτου εναγόμενου, η μοτοσικλέτα του ενάγοντος να ανατραπεί, ο δε ενάγων να επιπέσει στο έδαφος και να υποστεί σωματικές βλάβες. Αποκλειστικός υπαίτιος της σύγκρουσης είναι ο πρώτος εναγόμενος, ο οποίος επιχείρησε αντικανονική κίνηση μην επιδεικνύοντας την απαιτούμενη επιμέλεια και προσοχή κατά την οδήγηση ώστε να αντιληφθεί την παρουσία των άλλων οχημάτων στην πορεία του και να ρυθμίσει την εν γένει κίνησή του και συγκεκριμένα εισήλθε στη διασταύρωση των οδών χωρίς να διακόψει την πορεία του προ της πινακίδας υποχρεωτικής διακοπής της πορείας που υπήρχε επί της οδού και να παραχωρήσει την προτεραιότητα στους χρήστες της οδού Δομοκού, με αποτέλεσμα να προκληθεί η επίδικη σύγκρουση. Η εναγόμενη ασφαλιστική εταιρία συνομολογεί την υπαιτιότητα του πρώτου εναγόμενου, οδηγού του υπ' αριθ. ΙΧΕ αυτοκινήτου, οπότε παρέλκει οποιαδήποτε περαιτέρω αναφορά επί του ζητήματος της υπαιτιότητας. Περαιτέρω, ο ενάγων μετά το ατύχημα μεταφέρθηκε με το ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ, στο Γενικό Νοσοκομείο Αττικής « ΚΑΤ », όπου διαπιστώθηκε ότι υπέστη:

ΘΛΑΣΤΙΚΟ ΤΡΑΥΜΑ ΓΟΝΑΤΟΣ ΔΕ

-ΘΛΑΣΤΙΚΟ ΤΡΑΥΜΑ ΚΕΦΑΛΗΣ

-ΘΛΑΣΤΙΚΟ ΤΡΑΥΜΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΑΚΤΥΛΟΥ ΔΕ ΑΚΡΟΥ ΠΟΔΟΣ

Ο τραυματισμός του αντιμετωπίστηκε συντηρητικά, ήτοι με αποκατάσταση/συρραφή των θλαστικών τραυμάτων που υπέστη. Εξήλθε του νοσοκομείου στις 24-06-2017, με οδηγίες, αλλαγή τραύματος κάθε τρεις ημέρες, αφαίρεση των ραμμάτων σε δέκα ημέρες, και αναρρωτική άδεια σαράντα ημερών(βλ. την από 22-9-2017 ιατρική γνωμάτευση του ως άνω Νοσοκομείου). Στις 22-06-2017 υπεβλήθη σε εξέταση ΜΚΙ δεξιού γόνατος η οποία σύμφωνα με την γνωμάτευση του Ιατρού έδειξε τα εξής: «Ελέγχεται θλάση του έσω πλατέος μυός (πιθανή μερική ρήξη). Καταφαίνεται μερική ρήξη του μέσα και έξω της επιγονατίδας με πλάγια έξω προεκτόπιση -αυτής. Αβαθής μηνιαία τροχιλία. Οίδημα της επιπολής μαλακών μορίων της εμπρόσθιας-πλάγιας επιφάνειας του, κυρίως προεπιγονατιδική και γύρω από τη λαγονοκνημιαία ταινία, χωρίς σαφή εικόνα ρήξεως του επιγονατιδικού τένοντος ή της λαγονοκνημιαίας ταινίας. Ο καταφυτικός τένοντας της επιγονατίδας παρουσιάζει αυξημένο σήμα εντός του στο ύψος του κάτω πόλου της επιγονατίδας. Δεν ελέγχονται στοιχεία ρήξεως των χιαστών και των πλάγιων συνδέσμων καθώς και των μηνίσκων. Ενδαρθρική συλλογή υγρού.».

Στις 24-06-2017 εξετάστηκε από τον Ιατρό-Ορθοπαιδικό , ελεγκτή του Π.Ε.Δ.Υ. και του χορηγήθηκε αναρρωτική άδεια δύο μηνών με την διάγνωση μερικής διατομής επιγονατίδας στο ΔΕ γόνατο(βλ. την από 24-6-2017 βεβαίωση του Π.Ε.Δ.Υ.).

Περαιτέρω, ο ενάγων για την αποκατάσταση του τραυματισμού του υποβλήθηκε στις εξής δαπάνες:

1.- Για αγορά ορθοπεδικών ειδών δαπάνησε το ποσό των 175 €, (βλ. την υπ' αριθμ. /24-6-2017 απόδειξη της εταιρίας

2.- Για την μεταφορά και φύλαξη της μοτοσικλέτας του δαπάνησε το ποσό των 155,20 ευρώ (βλ. την υπ' αριθ. 6-7-2017 απόδειξη της επιχείρησης

«

3. Η υπ' αριθ. . δίκυκλη μοτοσικλέτα του ενάγοντος υπέστη εκτεταμένες υλικές ζημιές, για την αποκατάσταση των οποίων θα απαιτούταν το ποσό των 1.458 ευρώ (βλ. την από 12-12-2017 προσφορά της εταιρίας με την επωνυμία «

»).

Η μοτοσικλέτα του ενάγοντος ήταν μάρκας KAWASAKI και κατά το χρόνο του ατυχήματος ήταν αξίας 700 ευρώ, οπότε δεδομένου ότι το κόστος επισκευής υπερβαίνει την αξία της μοτοσικλέτας, πρόκειται για ολική καταστροφή υπό οικονομική έννοια και κατά συνέπεια ο ενάγων δικαιούται το ποσό των 700 ευρώ.

4. Εξάλλου, εξαιτίας του τραυματισμού του ο ενάγων κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του στο νοσοκομείο « ΚΑΤ » βρισκόταν σε αδυναμία αυτοεξυπηρέτησης, οπότε είχε ανάγκη των υπηρεσιών αποκλειστικής νοσοκόμας, στην οποία εάν την προσλάμβανε , θα κατέβαλε το ποσό των 50 ευρώ ημερησίως. Δεδομένου ότι τις υπηρεσίες αυτές του τις παρείχε κυρίως η σύζυγός του, δικαιούται, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στη μείζονα σκέψη, να λάβει το ποσό των (5 ημέρες X 50 ευρώ)= 250 ευρώ.

5. Μετά την έξοδό του από το νοσοκομείο, είχε την ανάγκη των υπηρεσιών οικιακής βοήθου για 60 ημέρες,, στην οποία εάν την προσλάμβανε, θα κατέβαλε το ποσό των (60 ημέρες X 50 ευρώ)= 3.000 ευρώ . Δεδομένου ότι τις υπηρεσίες αυτές του τις παρείχε κυρίως η σύζυγός του, δικαιούται, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στη μείζονα σκέψη, να λάβει το ποσό των (60 ημέρες X 50 ευρώ)= 3.000 ευρώ.

6. Κατά την επίδικη σύγκρουση καταστράφηκε το προστατευτικό του κράνος, αξίας 200 ευρώ, το κινητό του τηλέφωνο, αξίας 70 ευρώ, τα παπούτσια του, αξίας 80 ευρώ και το ρολόι του, αξίας 100 ευρώ, οπότε η ζημία του για την αιτία αυτή ανέρχεται στο ποσό των (200+70+80+100)=450 ευρώ

7. Εκτός, όμως, από την αποκατάσταση της υλικής ζημίας του ενάγοντος , πρέπει να του επιδικαστεί και χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που του προξένησαν οι σωματικές βλάβες που υπέστη και η καταστροφή του οχήματός του, η οποία (χρηματική ικανοποίηση), αφού ληφθεί υπόψη το μέγεθος του τραυματισμού του, οι ζημιές του οχήματός του, ο βαθμός υπαιτιότητας του πρώτου εναγομένου και γενικότερα η οικονομική και κοινωνική κατάσταση των διαδίκων, πλην της δεύτερης εναγόμενης ασφαλιστικής εταιρίας, της οποίας η ευθύνη είναι εγγυητική, πρέπει να οριστεί σε 10.000 ΕΥΡΩ. Επομένως, η συνολική αξίωση του ενάγοντος κατά της τρίτης των εναγομένων ανέρχεται στο ποσό των (155+ 175+700+ 250+ 3.000+ 450+ 10.000)= 14.730 ευρώ.

Με βάση τις παραπάνω σκέψεις η υπό κρίση αγωγή πρέπει να γίνει μερικά δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη και να αναγνωρισθεί ότι η τρίτη εναγόμενη οφείλει στον ενάγοντα το ποσό των 14.730 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της ένδικης αγωγής και μέχρι την εξόφληση, του αιτήματος περί εξαιρέσης από

τους τόκους επιδικίας απορριπτομένου, γιατί η υπαιτιότητα του πρώτου εναγόμενου ήταν αναμφισβήτητη και τα επιδικαζόμενα κονδύλια θεωρούνται εύλογα. Τέλος, η τρίτη εναγόμενη πρέπει να καταδικαστεί στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος λόγω της μερικής νίκης και ήττας καθενός από τους διαδίκους αυτούς και ανάλογα με την έκταση αυτή (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

Θεωρεί την αγωγή ως μη ασκηθείσα ως προς τον πρώτο και το δεύτερο των εναγόμενων

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την αγωγή ως προς την τρίτη των εναγόμενων.

Αναγνωρίζει ότι η τρίτη εναγόμενη οφείλει στον ενάγοντα το ποσό των δέκα τεσσάρων χιλιάδων επτακοσίων τριάντα ευρώ (14.730 ευρώ) νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος της τρίτης των εναγομένων ένα μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, το οποίο ορίζει σε επτακόσια (700) ΕΥΡΩ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, δίχως την παρουσία των διαδίκων, στην Αθήνα, στις 15-1-2019.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

